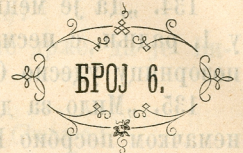




# ПОЗОРИШТЕ.



УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЕЉУ НА ПО ТАБАКА. — СТОЈИ ЗА НОВИ САД 40, А НА СТРАНУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСЕ  
НАЦЛАЂУЈЕ СЕ ОД ЈЕДНЕ ВРСТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ СВАКИ ПУТ.

## ГРАЂА ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА.

(Наставак.)

111. „Ћунка по што по то,“ шаљива игра у 1. радњи, по Диманоару за српску позорницу удесио Ђорђе Рајковић (рукопис.)

112. „Млетачки трговац,“ позоришна игра у 5 чинова од В. Шекспира, превео Јован Петровић, за српску позорницу удесио А Хаџић. (Од позоришнога одбора у Загребу награђен превод.) (Рукопис.)

113. „Поштењаци,“ шаљива игра у 4 чина, од Варијера и Капандија, с немачког превео Ј. Хаџић (рукопис.)

114. „Чаша воде,“ шаљива игра у 5 чинова, од Е. Скриба, превео Владислав Вежић (рукопис.)

115. „Виконт Леторијер,“ шаљива игра у 3 чина, од Бајара и Диманоара, превео С. Д. К. (рукопис.)

116. „Фабричар,“ позоришна игра у 3 чина, с немачког превео Јоца Стефановић Виловски (рукопис.)

117. „Тражи се васпитај,“ шаљива игра у 2 чина, с немачког превео Манојло Хрваћанин Србендић (рукопис.)

118. „Јелисавета кнегиња црногорска,“ драма у 5 чинова, написао Ђура Јакшић, за позорницу удесио А. Хаџић (штампано.)

119. „Милош Обилић,“ на ново за позорницу прерађена трагедија у 5 чинова од дра Јована Суботића (штампано.)

120. „Магелона,“ трагедија у 4 чина, написао Јосиф Колар, с чешког превео Август Шеноа (рукопис.)

121. „Шаљива игра,“ шаљива игра у 4 чина, од Р. Бенедикса, посрбио Владан Арсенијевић (рукопис.)

122. „Осма тачка,“ шаљива игра у 1. радњи од Миржера, превео Јован Хаџић (рукопис.)

123. „Рукавица и лезеза,“ шаљива игра у 3 чина од Бајара и Соважа, превео Ф. Оберкнежевић (рукопис.)

124. „Телеграм,“ шаљива игра у 1. радњи, од Густафа Пф. Моравскога, с чешког превео Сава Рајковић (рукопис.)

125. „Бодин,“ хисторијска драма у 5 чинова, од дра Јована Суботића, музика од А. Максимовића (штампано.)

1 8 7 0.

126. „Уњкава комедија,“ шаљиве слике из нашег свакидашњег живота, с певањем, од Чича Пантелије (рукопис.)

127. „Париски кочијаш,“ позоришна игра у 5 чинова, по француском оригиналу прерадио Ј. Хајман, с немачког превео Манојло Хрваћанин Србендић (рукопис.)

128. „Крст и круна“ или: „Крунисање Стевана Неманића краља српског,“ слика из прошлости српске у 4 раздела с песмама, од дра Јована Суботића, музика од А. Максимовића (штампано.)

129. „Несуђеница“ или: „Шта говори свет,“ позоришна игра у 5 чинова, од Серета, с немачког превео Ф. Оберкнежевић (рукопис.)

130. „Надри адвокат,“ шаљива игра у 4 чина, по А. Винтерфелду, прерадио и посрбио А. Сандић (рукопис.)

131. „Народ и великаши,“ драма у 5 чинова, од дра Владана Ђорђевића (штампано.)

132. „Савет гратис,“ шаљива игра у 1. радњи од Чарлеса Денса, с енглеског превео С. (рукопис.)

133. „Пишчева кубура и слава простог народа,“ шаљива игра у 2 раздела, с песмама, од Чича Пантелије (рукопис.)



134. „Да је мени лећи па умрети,“ лакрдија у 1. радњи, с песмама, по немачком за српску позорницу удесио Сава Рајковић (рукопис.)

135. „Мило за драго,“ шала у 1. радњи, по немачком посрбио Коста Трифковић.

136. „Посланички аташе,“ шаљива игра у 3 чина, од Хенрика Мелхака, с немачког превео Манојло Хрваћанин Србендић (рукопис.)

137. „Емилија Галотијева,“ жалосна игра у 5 чинова, од В. Ј. Лесинга, превео Владан Арсенијевић (рукопис.)

138. „Француско-пруски рат,“ шаљива игра у 1. радњи, написао Коста Трифковић (штампано.)

139. „Граничари,“ позоришна игра с песмама у 3. чина, од Ј. Фрајденрајва, за српску позорницу у-

десио А. Хаџић, музика од А. Максимовића (штамп.)

140. „Глумица,“ шаљива игра у 1. радњи, по Фурнијеру написао В. Фридрих, превео Манојло Хрваћанин Србендић (рукопис.)

141. „Партија пикета,“ шаљива игра у 1. радњи, по Фурнијеру и Мајеру превео Ф. Оберкнежевић (рукопис.)

142. „Разбојници,“ драма у 5 чинова, од Фридриха Шилера, превели Живко А. Шокорац и Михаило В. Вујић (рукопис.)

143. „Гроф Есекс,“ трагедија у 5 чинова, написао Хајрих Лаубе, превео с немачког Д. Јоксич (рукопис.)

144. „Пољубац,“ шаљива игра у 1. радњи, по талијанском оригиналу прерадио Н. С. Ђурковић (рукопис.)

(Наставиће се.)

## Љ У Б А В Н О П И С М О.

Шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића.

(Наставак.)

Марија. Дакле да се задовољим?

Софија. То ради свака паметна жена!

Марија. Лепа начела!

Софија. Нису лепа, ал' су корисна. Већ ме слушај! Кажи ти твоме мужу: „Је си ли чуо, остави се ти Евице, доста сам ти и ја на врату!“ Ако је твој муж паметан, он ће увидити, па ће се оганити Евице, ако није, онда је бадава плач и јадиковање.

Марија. Морам рећи, да ме твоје речи нису утешиле. Још сам несретнија, него што сам била!

Софија. Умирићеш се, док поужинамо. Збиља, је си ли приправила ужину? Да, ти немаш сада чувства за што друго! Мисли су ти са свим о-бузете љубавним писмом госпође Евице. Ал' ја, боме, ја сам мање сентиментална, а више гладна.

Марија. Имаш право, ја сам на кафу и забора-вила! (Зазвони и Јован уђе.) Постави и донеси кафу. (Јован постави и оде.)

Софија. Тако! Ко би се једио на мушке, нису вредни, да човек због њих поквари апетит. Пон-да — што се ми више једимо, то се они боље смеју, шта више онда се највише поносе, кад им пребацујемо, да су неверни и нестални. Кад их човек гледи, како се разбацују, мислио би,

све су женске очарали, а овамо не могу ни са једном да изађу на крај. Понда да се још је-једимо? Охо, слатки моји, можете чекати док се ја разједим! (Јован унесе кафу.) Кафа је ту! Хо-ћеш мало шећера Марија?

Марија. Ја не ћу ништа!

Софија. Зар горку кафу?

Марија. Никакву — немам глади!

Софија. Боме немаш право! — Како је леп скоруп, па тек овај куглоф! Марија, ја ти кажем, овај ти је куглоф испао за руком.

## П О Ј А В А Ј Е Д А Н А Е С Т А.

Дражић и пређашњи.

Дражић (улази.) Добар дан милостива! — А где моје жене, већ је овде!

Софија. И то има већ скоро по сата.

Дражић. Задржао сам се мало! Васаније код куће?

Марија (с подсмехом.) О, он има врло важна по-сла. Једна се госпа на смрт разболела.

Дражић. Ви то тако рекосте, као да ништа не верујете!

Марија (с подсмехом.) Ја све верујем, ја сам врло добра душа, мене је врло лако уверити!



Дражић. Милостива, ви ми изгледате раздражени, смем ли запитати за узрок?

Софија. Маленкост — једно љубавно писмо!

Дражић. Љубавно писмо? (За себе.) Шта чујем у зао час!

Софија. Марија нашла једно љубавно писмо!

Дражић. Е, да! (За себе.) Језа ме пролази!

Софија. Где си га, бога ти, нашла?

Марија. У шлофроку свога мужа.

Дражић (за себе.) Сад ме већ вата грозница, јер нема сумње, да је то моје писмо!

Софија. Представи себи, нека госпођа Евица!

Дражић. Никад нисам чуо за то име! (За себе.)

Како ладнокрвно говори, мислио би човек да не зна ништа. О женске!

Софија. Бацила се у љубавну кореспонденцију са господином —

Дражић (за себе.) Сад ће се свалити гром!

Софија (лагано) Видићем.

Дражић (за себе.) Шта чујем?

Софија. По свој прилици, да је господин Видић са госпођом Евицом кореспондовао.

Марија. О за цело, за цело!

Дражић (за себе.) Они дакле држе, да је Видић. (Прене у смеј.)

Марија. Ви се смејете?

Софија. Ти се смејеш? } (Заједно.)

Дражић (за себе.) А да! (Служди се уједаред.) Ја? Боже сачувај, ствар баш није ни мало смешна!

Марија. Је л' те да није?

Софија. О, на против, врло!

Дражић. Ја држим да муж треба само своју жену да љуби, особито тагу, као што сте ви, милостива!

Марија. То сам и ја мислила!

Софија. Ја то баш не држим за свето писмо!

Дражић. Само за своју жену да живи!

Марија. Тако сам и ја мислила!

Софија. Хм, хм!

Дражић. А не да своју жену вара! Заиста морам рећи, да Васа нема срца!

Марија. Јел'те да нема? Ви за цело не бисте тако што учинили?

(Наставиће се).

## Д И С Т И Њ И

### СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Стари бака и његов син хусар“) приказан 6. јануара потврдио је на ново давно признату истину у позоришном свету, да се и стари комад може гледати са задовољством ако се добро одигра, и да тако у сваком старом али добро приказаном комаду има пуно дражи за сваког правог пријатеља позоришне уметности. О томе смо се, као што рекосмо, уверили, кад смо гледали, како су наши глумци с великом вољом прионули били да одговоре својим задацима у „Староме баци,“ па су се у томе тако рећи надметали. Ружић је као стари бака тако природно и лепо играо, да није било ока, које није засузило, кад оно упозна свога сина Лацка и кад тешу Милку, па се и сам расилаче у место да је развесели. Ружићка је била права несташна Ленка, а уз то је још тако лепо певала, да нам је чисто жао било, што није имала више да пева. Не верујемо, да има много њих, који би умели српске песме тако лепо, српски, певати као Ружићка. Ту је она специјалистиња. Зорић је у Црвенку, да тако кажемо, сам себе надмашио. Сваки миг, свати покрет и гред беше црвенков. Недељковић беше добар Лацко као обично, а Л. Маринковићева добра Милка. У призору кад је отац гони да пође за арендаша изазвала је допадање лепом немом игром својом и одлучним

држањем и говором. Лукић и ако није ни из далека достигао свога предходника, Маринковића, у улози певца Букала, то се бар видела добра воља на њему, а та ће учинити, да ће се мало по мало дотерати за певца, паравно ако се узмучи и узучи. Соколовићу служи на част што нијени у чему претерао као Никица. То му је и публика признала, када га је с Ружићем заједно на свршетку представе изазвала. М. Зорићева играла је први пут Стевину и то као каква маторка. Треба ли јој веће хвале од тога? — о—

### С И Т Н И Ц Е.

\* (Свадио се петак и среда.) У старо доба био је петак и среда муж и жена, пак се једном с нечега љуто заваде, те петак свеже среди ноге и руке и баци је у некакову дубоку јаму, а венча суботу, пуштеницу, жену понедеоникову. Некакав калуђер, пролазећи у милостињу, чује среду где јауче и лелече у оној јами, па пође и наднесе се врх оне јаме, те запита: „Која си то, хришћанице, у јами?“ — Ево, несретна среда, одговори, него ко си врх јаме, помагај, ако си хришћанин! — Кад чује калуђер, развесели се па рече: „Нека, нека, стара крвнице! Камо срећа, да се нађе душеван човек, па да и петка тако свеже, да обоје скапљете у тој безданој јами!

Издаје управа српског народног позоришта.



# СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

20. ПРЕДСТАВА.

ВАН ПРЕТПЛАТЕ.

У НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 13. ЈАНУАРА 1874.

## УЊКАВА КОМЕДИЈА.

Шаљиве слике из нашег свакидашњег живота у 4 чина, с певањем, од Чича Пантелије.

### О С О Б Е:

Шумарски, властелински шумар . . . . .	Недељковић.
Пуница му . . . . .	Ј. Поповићева.
Лиза, жена му . . . . .	Ј. Маринковићка.
Евелина	Л. Хаџићева.
Клара } кћери му од прве жене . . . . .	Ј. Маринковићева.
Софија, млада удовица, кћи му од друге жене . . . . .	Д. Ружићка.
Јулијус, пасторак му . . . . .	Добриновић.
Мига, стари шумарски пандур . . . . .	Соколовић.
Уњић, удовац . . . . .	Сајевић.
Крмелић, удовац . . . . .	Зорић.
Цифрић, назван Кицош Мато . . . . .	Ружић.
Први пандур . . . . .	Пешић.
Други пандур . . . . .	Петровић.
Трећи пандур . . . . .	Божовић.

Збива се у шумарској кући на селу у Славонији.

У понедеоник 14. јануара на дан св. Саве свечана: представа: „МАРКОВА САБЉА.“ Алгоритија у 2 дела, с песмама од Ј. Ђорђевића и А. Хаџића, музика од Д. Јенка.

Ко од наших претплатника жели своја места за ову представу задржати, нека се изволи тога ради пријавити у позоришној писарници најдуже до 11. сахата пре подне.

Поштовани претплатници умољавају се, да би изволили исплатити први део своје претплате или у трговини браће Поповића или у вече на каси.

Поједини бројеви овога листа продају се обдан по 5 н. а. вр. у српској народној задружној штампарији, у позоришној писарници и у вече на каси.

Улазнице се продају у позоришној писарници (стану матичином) од 9—12 пре подне и од 3—5 сахата после подне, а после на каси.

БОЛУЈУ: М. СУБОТИЋ, Н. РАШИЋ, Љ. ЗОРИЋЕВА.

**ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК У 10 САХАТА.**